

[Undervisningsministeren]

af unge til netop denne uddannelse har ikke været stor nok til at udfylde den faktiske kapacitet og dermed behovet. Selvsagt søger man på forskellig måde at stimulere de unges interesse for denne uddannelse, for vi ved udmærket godt, at der er et stort behov både inden for handelsflåden og også mange steder inden for industrien.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Jeg vil gerne først svare ganske kort på det, der er fremført fra de medlemmer af folketinget, som repræsenterer Færøerne, hr. Johs. M. Olsen og hr. Lindenskov.

Hr. Johs. M. Olsen sagde, at efter Danmarks indtræden i EF var det, ligesom om færingerne var sparket væk fra visse fiskerettigheder. Jeg forstod både på hr. Johs M. Olsens og på hr. Lindenskovens indlæg her, at det, det drejede sig om, var rejefiskeriet og ikke mindst rejefiskeriet ved Grønland. Når det gælder fiskeriet i almindelighed og også rejefiskeriet, må man være opmærksom på – hvad vi alle sammen selvfølgelig er opmærksom på – at overalt er fiskeriet ude i vanskeligheder, fordi der nu engang skønnes at være eller er beregnet at være begrænsede ressourcer. Men netop når det gælder rejefiskeriet ved Vestgrønland, er situationen jo den, at regeringen netop i forsvar for de færøske interesser forsøgte at få en større andel til Færøerne. Vi gjorde det i den forstand, at vi håbede, at færingerne i højere grad kunne få lov til at få en andel i den ganske store grønlandske rejekvota.

Jeg skal ikke på nogen måde betegne grønlændernes afvisende holdning i denne sag som usaglig. Jeg synes, den også var saglig, men situationen er altså den, at grønlænderne har en meget stor kvota. For år tilbage havde de ikke selv kapacitet til at fiske det; det har de nu, og nu ønskede man altså ikke at afstå. Danmark havde ikke tildelinger, der på nogen måde kunne give mulighed for, at vi, om jeg så må sige, fra danske fiskere kunne afgive noget til færøske fiskere.

Det er altså et vældig stort og besværligt problem, men jeg synes ikke, man kan underkende, at vi forsøgte at klare problemerne, også i forhold til den fælles fiskeripolitik, man søger at tilrettelægge inden for EF. Problemerne er store i EF-fiskefarvandene, men bestemt også uden for.

Må jeg i den forbindelse sige, at når der ikke er lavet en egentlig, samlet fiskeripolitik inden for EF, skyldes det ikke mindst Englands holdning i disse forhandlinger. Det er en af årsagerne til, at det ikke er gået så godt, som vi også fra dansk side havde ønsket.

I øvrigt vil jeg gøre opmærksom på over for tinget, at når det gælder forhandlingerne om færøske fiskeinteresser, er det færingerne selv, der forhandler. Fra dansk side er vi med for at bistå, for at hjælpe så meget som overhovedet muligt, men det er altså færingerne selv, der forhandler, og som derfor også selv må tage et, skal vi i hvert fald sige medansvar for de resultater, der kommer ud af forhandlingerne.

Hr. Preben Lange og hr. Steenholdt, som repræsenterer Grønland her i tinget, var inde på forskellige spørgsmål.

Jeg er glad for hr. Preben Langes udtalelser om, at der har været en rolig udvikling i Grønland siden hjemmestyrets indførelse. Jeg er også glad for at kunne sige, at det er regeringens opfattelse, at hjemmestyreordningen fungerer efter sit formål, fungerer på en tilfredsstillende måde. De problemer, man har deroppe, er jo, hvad man altid kommer ud for, men det er ikke selve systemet, det er ikke selve den ordning, vi nu har tilrettelagt med hensyn til hjemmestyre, der er noget galt med. Der er en udvikling i gang, og det er godt, at også hr. Preben Lange vurderer det som en udvikling, der foregår roligt.

Jeg vil også sige tak for udtalelserne om, at der er håb om og tro på et fortsat godt samarbejde, også med den nye Grønlandsminister.

Både hr. Preben Lange og hr. Steenholdt var inde på spørgsmålet om boligbyggeriet. Jeg må nok have tilgivelse for, at jeg ikke kan kommentere det i øjeblikket. Sagen er, at indlæggene begge byggede på den konference, der lige har været deroppe. Vi har endnu ikke fået et referat af denne konference, men der vil nok ved en kommende lejlighed være mulighed for at drøfte boligsituationen og de kommende års boligudvikling på Grønland og få disse spørgsmål diskuteret og forhandlet med de grønlandske myndigheder. Det vil regeringen helt afgjort være indstillet på.

Hr. Steenholdt sagde, at når det gælder EF, bør regeringen klart sige sin mening, regeringen bør ikke være for tilbageholdende,